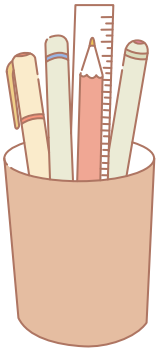

1.2 Derinamieji ir nederinamieji pažyminiai

1. Raskite tekste pažyminius. Nustatykite, kurie yra derinamieji, kurie nederinamieji. Su kuria sakinio dalimi jie susiję?

1. Man patinka miškas. 2. Jaučiuosi čia kaip namie, pažįstu kiekvieną krūmą ar medį, ateinu čia, kai liūdna, ar neturiu kur pasidėti ir nežinau, kodėl. 3. Miškas išvaiko liūdesį, naikina ilgesį, miškas kaip namai, apgaubia mane ir priima į savo gyvenimą. 4. Kartais atsigulu ant samanų ir žiūriu į dangų. 5. Debesys sklendžiasi pro siūbuojančias pušų viršūnes, pušys tokios aukštos ir liaunos, kad negali nesiūbuoti, taip atrodo, kai žvelgiu iš apačios, įdomu, ar vabalai irgi taip mato pasaulį, kai ropinėja čia samanom. 6. O gal jie negali pakelti akių? 7. Jei ilgai žiūrėsi į debesis pro siūbuojančias pušis, pasaulis pradės sukstis, ims šokti savąjį šokį, lyg tavęs čia nebūtų. 8. Tada pasijuntu mažas, tarsi stebėčiau save iš šalies.

Asta Jolanta Miškinytė „Bitlas, Ana Orka ir aš“

2. Tekste raskite pažyminius. Nustatykite, kurie yra derinamieji, kurie nederinamieji.

Devintoje klasėje Juozas pradėjo rašyti dienoraštį, ir pirmieji jo žodžiai buvo: „Koks aš apgailėtinas ir bevalis, o dar drįstu galvoti apie Nijolę, lyginuosi su Albinu.“ Kaip išmanydamas pliekdavo save, nuo to pasidarydavo kiek lengviau, tarsi jis jau būtų nebe jis. Tačiau po kiek laiko apgailestaudamas turėdavo pripažinti, kad niekur nuo savęs nepabėgsi. <...>

Tais metais, kelio pradžioje, kaip niekad jie daug mąstė ir ginčijosi, ginčijosi piktai, apšaukdami vieni kitus egoistais, lepšiais, ištižėlias arba šventeivomis. Kai kurie ironizavo, šaipėsi. Prasmė ir tikslas tada kaip niekad buvo svarbu, bet kur jo ieškoti, jeigu ne žemėje, kurioj išaugai. Turbūt niekada gyvybinis instinktas nesti toks stiprus, būties dviprasmybė taip nejaučiama kaip kelio pradžioje, kai einama grabinėjant patamsiais, pasiramsčiuojant tuo, ką paduoda kiti. Pirštų galiukais, visom kūno ląstelėm ne vienas jautė tai, kas plazda ore, tai subtilu, sunkiai nusakoma – tai slypėjo jų pigiuose kalambūruose, išdaigose... Mergaitėm užvis buvo svarbiau pasiaukojimas, atsidavimas, karšti troškimai, svajonės, ištikimybė, tačiau nestigo ir tokių, kurios tokius žodžius palaikydavo kone asmeniniu įžaidimu arba sukldavo akis į šoną.

Bronius Radzevičius „Priešaušrio vieškeliai“

